

Reduser avstanden mellom lokalavdelingene og sentralstyret

Lokalavdelingene er det organet i foreningen som er nærmest medlemmene som skal representere alle, men mellom landsmøtene er vi sovende celler. Avstanden mellom oss og sentralstyret er for stor.

TEKST

Siri Næs

Bjarte Bønes Bruntveit

PUBLISERT 8. november 2019

Debatten i forkant av landsmøtet har i særlig grad satt lys på at også vi psykologer kan ha utfordringer med å se helheten når vi aner at det som er oss nærmest står under press.

Når det å sitte i et styre i lokalavdelingen ikke engasjerer mange nok, så handler det om at en har følelsen av å sitte i et styre som ikke har noe særlig å styre med. Nå når det er landsmøteår hagler det med saker til landsmøtet, men så kommer det to stille år der aktiviteten i lokalavdelingene synker og flere steder går lokalavdelingene i dvale. Flere styrer sliter med rekruttering. Mellom to landsmøter kan hele styret være byttet ut.

Det er flere barrierer, men en av dem er at det er for stor avstand mellom sentralstyret og lokalavdelingene. Det er ikke noen tett dialog. Dette er urovekkende med tanke på at de vanligste gjentakelsene i debatten i det siste har vært at foreningen skal lytte mer til medlemmene.

Noen lokalavdelinger har lokale representanter i sentralstyret, mens andre har det ikke. Særlig de små lokalavdelingene kan måtte vente mange landsmøteperioder før noen som kjenner deres behov ser innsiden av foreningens politiske ledelse. Distriktene kan ha andre utfordringer.

Ledersamling og lederkonferanse er årlige samlinger som er forbeholdt noen få i styret. Vi har 19 lokalavdelinger og 14 medlemmer i sentralstyret (inkludert vara). Det burde ikke være noen uoverkommelig oppgave at alle styrene kunne hatt en kontakt i sentralstyret som fysisk eller via video besøkte et styremøte eller to i løpet av året, og som kunne kontaktes dersom lokalavdelingen hadde behov? Det burde vært mulig at sentralstyret spurte mer om hva medlemmene er opptatt av i de ulike lokallagene og at styrene rundt om i landet fikk mulighet til mer dialog om hva sentralstyret jobber med.

Konflikt er alltid lettest om motparten er i en utgruppe. Når vi snakker og samarbeider på tvers av grupper er det lettere å se helheten. Vi mener lokalavdelingene kan være samlende fordi de vil være et møtepunkt mellom ulike fagområder og tjenester hvor vi psykologer har vårt virke. Vi håper styrene i lokalavdelingen kan være en naturlig plass

å engasjere seg dersom en ønsker å gjøre noe innen foreningen. Men da må det bli meningsfullt å sitte i lokalavdelingens styrer. Lokalavdelingene bør ha representasjon fra alle deler av psykologenes virke og ha en tydelig vei inn i sentralstyret.

TEKST

Siri Næs, Leder Møre og Romsdal lokalavdeling

Bjarte Bønes Bruntveit, Leder Hordaland lokalavdeling